

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தையே உங்களது தந்தையும், ஆசிரியரும், குருவும் ஆவார். உயிர்வாழும்போதே அவருக்குரியவராகி, அவரின் கழுத்து மாலையில் கோர்க்கப்படுங்கள்.

கேள்வி: எந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உறுதியான பிராமணர்கள் ஆகுகின்றீர்கள்?

பதில்: உங்கள் சராரம் உட்பட, உங்கள் கண்களால் காண்பவை அனைத்தும் பழையவை, அதாவது, இவ்வுலகம் மிகவும் அழுக்கானது, அது வாழ்வதற்கு உகந்ததல்ல என்பதே நீங்கள் கொண்டிருக்கின்ற முதலாவது நம்பிக்கையாகும். நாங்கள் புதிய உலகம் என்ற எங்களின் ஆஸ்தியைத் தந்தையிடமிருந்து பெறுகின்றோம். இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், நீங்கள் தந்தைக்குரியவராகி, இப்பழைய உலகிலிருந்தும், பழைய சராரத்தில்; இருந்தும், மரணித்து வாழ்கின்றீர்கள். நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே உலக இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றீர்கள் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்.

பாடல்: உங்கள் பாதையிலேயே வாழ்ந்து, உங்கள் பாதையிலேயே மரணிப்பேன்...

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் இப்பாடலைப் பாடுகின்றனர். கல்லுப் புத்தியுடையவர்கள் தெய்வீகப் புத்தியுடையவர்கள் ஆகுவதற்காக இப்பாடலைப் பாடுகின்றனர். கற்கள் ஒரு பாடலைப் பாடியதாகக் கூறுகின்ற ஒரு லௌகீகப் பாடலும் உள்ளது. அக்கற்கள் பாடலைப் பாடுவதில்லை, கல்லுப் புத்தியுடைய மனிதர்களே பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். நீங்கள் இப்பொழுது இறை புத்தியைப் பெற்றுள்ளீர்கள். கடவுள் தனது குழந்தைகளுக்குப் புத்தியைக் கொடுத்துள்ளார். நாங்கள் கடவுளுக்குரியவர்கள் ஆகியதும், எங்கள் சராரம் உட்பட, இந்த முழு உலகையுமே மறந்துவிடுகின்றோம். ஏனெனில், இவ்வுலகம் வாழ்வதற்கு உகந்ததல்ல. இது மிகவும் அழுக்கானதும், பல பிரச்சனைகள் நிறைந்ததும் ஆகும். இங்கே உலகாயத் தொழில்கள் பல உள்ளன. இங்கே எவ்விதச் சந்தோஷமும் இல்லாததாலேயே நாங்கள் உங்களது கழுத்துமாலையில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றோம். நாங்கள் ஆத்மாக்கள், உங்களுக்குரியவர்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உள்ளது. ஆகையால் இதயம் பழைய உலகிலிருந்தும், பழைய சராரத்திலிருந்தும் அகற்றப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் உங்களிடம் இருந்து நாங்கள் புதிய உலகம் என்ற ஆஸ்தியைப் பெறவேண்டும் என்பதையும் அறிந்துள்ளோம். இந்த நம்பிக்கை ஏற்படும்வரை உங்களால் பிராமணர்கள் ஆகமுடியாது. உயிர் வாழும்பொழுதே தந்தைக்குரியவர்கள் ஆகங்கள். அசராரியான தந்தையே பாபா என அழைக்கப்படுகின்றார். நீங்களே எங்கள் தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் ஆவீர்கள். ஒரேயொருவரான நீங்களே எங்களுக்கு உடனடியாகப் புலப்படுகின்ற பலனைத் தருகின்றீர்கள். அந்த ஒரேயொரு தந்தையாகிய, நீங்களே உலக இராச்சியம் என்ற ஆஸ்தியை எங்களுக்கு வழங்குகின்றீர்கள். ஆசிரியராக, பிரம்மாண்டினதும், முழு உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியினதும் முழு ஞானத்தையும் எங்களுக்குக் கொடுக்கின்றீர்கள். சற்குருவாக, எங்களை உங்களுடன் முக்திக்கு அழைத்துச் சென்று, பின்னர் ஜீவன்முக்திக்கு அனுப்பி வைக்கின்றீர்கள். பாபா, நாங்கள் உங்களுடனேயே செல்வோம். நீங்களே எங்களின் உண்மையான சற்குரு. அந்தக் குருமார்கள் எவரையும் தம்முடன் அழைத்துச் செல்வதில்லை. முக்திக்கோ, ஜீவன்முக்திக்கோ உரிய பாதையையேனும் அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் உங்களைச் சர்வவியாபகர் என அழைக்கின்றார்கள். அவ்வாறாயின், யார் எங்களுக்கு ஆஸ்தியை வழங்குவார்? யாரை அவர்கள் கடவுள் என அழைப்பார்கள்? குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அசராரியான சிவபாபாவிற்கு உரியவர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். எங்கள் சரார உணர்வு இப்பொழுது துண்டிக்கப்பட்டு விட்டது. நாங்கள் இப்பொழுது உங்கள் வழிகாட்டல்களையே பின்பற்றுகின்றோம். நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: சரார உறவுகளிலிருந்து உங்கள் புத்தியை அகற்றுங்கள், நீங்கள் ஆத்மாக்கள் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்து, என்னை நினைவு செய்யுங்கள்.” ஆத்மா சராரத்தை விட்டு நீங்கும்போது, அதாவது நீங்கள் மரணிக்கும்போது, முழு உலகமுமே உங்களுக்கு மரணித்துவிடுகின்றது. பின்னர், உறவுகள் என எதுவுமே இல்லை. நீங்கள் ஒரு தாயின் கருப்பையில் பிரவேசிக்கும்வரை, உங்களுக்கு ஓர் உலகம் இல்லை, நீங்கள் உலகத்திலிருந்து முழுமையாகப் பிரிந்திருக்கின்றீர்கள். தந்தை இப்பொழுது கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, உயிர்வாழும்போதே அனைத்தையும் மறந்து, எனக்குரியவர்கள் ஆகங்கள். நான் உங்களை என்னுடன் திரும்ப அழைத்துச் செல்வேன். இவ்வுலகம் முடிவடையப் போகின்றது. தேவர்கள் ஒருபோதும் தூய்மையற்ற உலகிற்கு வருவதில்லை. மக்கள் இலக்ஷ்மியை வரவழைக்கும்போது, முதலில் அனைத்தையும் சுத்தம் செய்வார்கள். எனினும், இலக்ஷ்மி வருவதற்கு, இது சத்தியயுகம் அல்ல. அவ்வாறாயின், நாராயணன் எங்கிருந்து வருவார்? அவர்கள் மகாலக்ஷ்மியை ஏன் நான்கு கரங்களுடன் காட்டியுள்ளனர்? அது இணைந்த வடிவம் என்பதை எவருமே புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் உருவாக்கியுள்ள படங்களில் உள்ளது போன்று நான்கு கரங்களுடன் எவரும் இருக்க முடியாது. அவ்வாறாயின் அவர்கள் இரு முகங்களையும் காட்டவேண்டும். அவர்கள் ஒருபொழுதும் நான்கு கால்களைக் காட்டுவதில்லை. ஏனெனில் அத்தகைய மனிதர்கள் இருக்க முடியாது. இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் இணைந்த ரூபத்தை ஏனையோருக்கு விளங்கப்படுத்தவே அவை உள்ளன. அவர்கள் இருவரும் வேறானவர்களாயின், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இரு கால்களும் இரு கைகளும் இருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: உங்கள் தந்தையே, தந்தையும் ஆசிரியரும் குருவும் ஆவார், அவரே எங்கள் அனைவரையும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வார் என்ற நம்பிக்கையை முதலில் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துங்கள். அவர் சென்ற பின்னர் உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கு அல்லது உங்களைத் தம்முடன் அழைத்துச் செல்வதற்கு அவரிடம் சூடர்கள் போன்ற எவரும் இல்லை. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நீங்கள் இப்பொழுது வீட்டு திரும்ப வேண்டும் ஏனெனில் நாடகம்

முடிவடையப் போகின்றது. தந்தை கூறுகின்றார்: நானே ஜீவன்முத்தியை அருள்பவரும், அனைவரையும் தூய்மையாக்குபவரும் ஆவேன். நானே மகாகாலன் ஆவேன். அவர்கள் யம தூதர்களின் காட்சிகளைக் காண்கின்றார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் பல பாவங்களைச் செய்வதால், அதற்கான தண்டனையை அனுபவிக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், யம தூதர்கள் என வரும் இல்லை. ஓர் ஆத்மா ஒரு சரூபத்தை நீக்கி, இன்னொன்றை எடுக்கின்றார். ஓர் ஆத்மா கருப்பையில் தண்டனை பெறும்போது, விரக்திக் கூக்குரலிடுகின்றார். முதலில், அவரே எங்கள் தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் என்றும், அவர் மாத்திரமே நினைவு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையையும் உருவாக்குங்கள். படைப்பவர் ஒரேயொருவரே. 10 அல்லது 100 படைப்பவர்கள் இல்லை. 10 உலகங்களும் இல்லை. குழந்தைகள் கூறுகின்றனர்: பாபா, நான் உங்கள் கழுத்து மாலை ஆகுவேன். பின்னர் எங்கள் உருத்திர மாலை உருவாக்கப்படும். இந்நேரத்தில், பிராமணர்களாகிய நீங்கள் முயற்சியாளர்கள். நீங்கள் ஏறுவதும், விழுவதுமாக இருப்பதால், உங்கள் மாலையை உருவாக்க முடியாது. நீங்கள் பாபாவின் மாலையாகி, பின்னர் விஷ்ணுவின் மாலையாகுவீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். முதலில், உங்கள் அசரூரியான மாலை பரந்தாமத்திற்குச் செல்லும், அதன் பின்னர் பௌதீக மாலை விஷ்ணுதாமத்திற்குச் செல்லும். மக்கள் இவை பற்றி அறியமாட்டார்கள். குழந்தைகள் கூறுகின்றனர்: நாங்கள் உயிர்வாழும்போதே உங்களுக்குரியவர்கள் ஆகுகின்றோம். இல்லாவிடில், சரூபதாரி மனிதர்கள் சரூபதாரி மனிதர்களையே தத்தெடுக்கின்றனர். இங்கே, அசரூரியான சிவபாபா அசரூரி ஆத்மாக்களாகிய உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். பிரம்மாவின் மூலம் அவர் கூறுகின்றார்: ஓ ஆத்மாக்களே, நீங்கள் எனக்குரியவர்கள். சரூபதாரிகளான நீங்கள் எனக்குரியவர்கள் என அவர் கூறவில்லை. இங்கே, அசரூரி ஆத்மாக்கள் அசரூரியான ஒரேயொருவருக்குக் கூறுகின்றனர்: நான் உங்களுக்குரியவன். எவ்வாறாயினும், மற்றவர்களைத் தத்தெடுக்கின்ற மனிதர்கள் சரூபத்தையே பார்க்கின்றனர். அவர்கள் தங்களை ஆத்மாக்களாகவேனும் கருதுவதில்லை. ஒரு சகோதரர் இன்னொரு சகோதரரைத் தத்தெடுப்பதால் எதைப் பெற்றுக்கொள்வார்? இங்கே, தந்தை உங்களுக்கு ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்காக உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். இவை மிக ஆழமான விடயங்களாகும். மிகவும் நன்றாகக் கற்பவர்களால் இவற்றைத் தங்கள் புத்தியில் பதியச் செய்ய முடியும். அசரூரியான தந்தை கூறுகின்றார்: சரூப உணர்வைத் துறந்து எனக்குரியவர்கள் ஆகுங்கள், நான் உங்களை என்னுடன் அசரூரி உலகிற்கு மூண்டும் அழைத்துச் செல்வேன். கிருஷ்ணரின் ஆத்மாமைப் பரமாத்மா என அழைக்க முடியாது. அவ்வாத்மா முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றார். முன்னர் இலக்ஷ்மி நாராயணனின் இராச்சியம் இருந்தது. அரசர் என்றால் அரசர், அரசி என்றால் அரசி. ஒவ்வொருவரும் தமக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு பாகத்தைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் 84 பிறவிகளை எடுக்கின்றனர். இது ஒரு பிறவிக்கான விடயம் அல்ல, அனைவரும் மறு பிறவி எடுக்க வேண்டும். 84 பிறவிகளின் சக்கரம் எவ்வாறு தொடர்கின்றது எனக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். நீங்கள் 8.4 மில்லியன் பிறவிகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, அனைத்துமே பாழாகிவிடுகிறது. நூறாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கான எதனையும் உங்களால் நினைவில் வைத்திருக்க முடியாதிருக்கும். இப்பொழுது உங்களுக்கு அனைத்துமே ஞாபகத்தில் உள்ளன. இன்று, உலகம் சூழ்ந்துள்ளது, நாளை அது மேன்மையானதாகும். நாங்கள் நிச்சயமாகப் புதிய இந்தியாவை உருவாக்குவோம் என சாஸ்திரிஜி எழுதியது போன்று நாங்களும் எழுதலாம். எவ்வாறாயினும், புதிய உலகில் மாத்திரமே புதிய இந்தியா இருக்க முடியும். அங்கே, தேவ தர்மத்தைத் தவிர வேறெந்தச் சமயங்களும் இல்லை. இப்பொழுது பாரதத்தில் பல சமயங்கள் உள்ளன. பல வகையான கிளைகளும், கொப்புகளும் உள்ளன. இவையனைத்தும் இறுதி நிலையில் உள்ளன. இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் இப்பொழுது பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும் ஆகியுள்ளனர் என்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னர் பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும் இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் ஆகுவார்கள். அதனாலேயே விஷ்ணு பிரம்மாவிலிருந்தும், பிரம்மா விஷ்ணுவிலிருந்தும் தோன்றியதாக அவர்கள் காண்பிக்கின்றனர். நீங்கள் இப்பொழுது விஷ்ணு குலத்தவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். நாடகம் உண்மையில் முடிவடையப் போகின்றது என்பதை மிக நன்றாகப் புரிந்துகொண்டவர்களின் சந்தோஷப் பாதரசம் உயரும். நீங்கள் நாடகத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, அதன் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியை நினைவுசெய்கின்றீர்கள். உங்கள் மத்தியில் புரிந்துணர்வுடைய, விவேகிகமானவர்களால் எல்லையற்ற நாடகத்தை நினைவுசெய்ய முடியும். முதலில் சூரிய, சந்திர வம்ச இராச்சியங்கள் இருந்தன. அதன் பின்னர் ஏனையவை வந்தன. பின்னர் அவர்கள் வையிய, சூத்திர வம்சத்தினர் ஆகினார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் இவ்வாறாக 84 பிறவிகளை எடுத்துள்ளோம். உங்களில் பலரால் இவற்றை நினைவுசெய்ய முடியாதுள்ளது. நீங்கள் நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றிய ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது 5000 வருடங்களைக் கொண்ட நாடகம் ஆகும். இது உங்கள் புத்தியில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். ஆத்மா சின்னஞ்சிறியவர். அவர் 84 பிறவிகளின் பாகத்தை நடிக்கின்றார். பரமாத்மாவும் சின்னஞ்சிறியவரே. அவரும் தனது பாகத்தை நடிப்பதற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளார். அவர் நாடகத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளார். சங்கமயுகம் வரும்பொழுது, அவரது பாகத்தை நடிப்பதற்கான காலம் தோன்றுகின்றது. கடவுள் புதிய உலகமொன்றைப் படைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்ததாகச் சமயநூல்களில் எழுதியுள்ளனர். எவ்வாறாயினும், எவராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாத வகையிலேயே அது எழுதப்பட்டுள்ளது. அவை யாவும் கடந்த கால விடயங்களாகும். நீங்கள் நடைமுறையில் உங்கள் பாகங்களை நடிக்கின்றீர்கள். உங்கள் தந்தை, ஆசிரியர், குரு மூன்றும் அவரே என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு லௌகீகத் தந்தையை நீங்கள் ஒருபோதும் இவ்வாறு கூறமாட்டீர்கள். குரு ஒருவர் குரு என்றே அழைக்கப்படுவார். இங்கே, மூவரும் ஒருவரே. இவை புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய விடயங்கள். தந்தையாகிய கடவுள் மாத்திரமே ஞானம் நிறைந்தவர் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் உயிருள்ளவர் என்பதால், அவரிடம் விருட்சத்தின் முழு ஞானமும் உள்ளது. அவர் வந்து, உங்களுக்கு முழு ஞானத்தையும் கொடுக்கின்றார். நீங்கள் இப்பொழுது உங்கள் சரூபங்களை நீக்கி, பாபாவுடன் வீடு திரும்புவீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் கர்மாதீத நிலையை அடையும்பொழுது, உங்களுக்குள் எந்தத் தீய ஆவியும் இருக்கமாட்டாது. சரூப உணர்வே முதலாவது தீய ஆவியாகும். இத் தீய ஆவிகள் அனைத்திற்கும் இராவணனே தலைவன். பாரதத்திலேயே அவர்கள்

இராவணனை எரிக்கின்றார்கள். ஆனால், இராவணன் என்றால் என்ன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. தசேரா, இரக்ஷா பந்தன், தூபாவளி போன்றவற்றை எப்பொழுதிலிருந்து கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதும் மக்களுக்குத் தெரியாது. காலப்போக்கில் இராவணன் மரணித்துவிடுவானா, அல்லது இவ்வாறே தொடர்ந்தும் இருப்பானா? உங்களால் கூற முடியாது. அவர்கள் இராவணனை எரிக்கின்றனர், ஆனால் இது அவனது இராச்சியம் என்பதால் அவன் மூண்டும் உயிர் பெற்றுவிடுகின்றான். சத்தியயுகத்தில் இராவணன் இருப்பதில்லை. அங்கே, யோக சக்தி மூலமே குழந்தைகள் பிறக்கின்றனர். யோக சக்தி மூலம் நங்கள் உலக அதிபதிகள் ஆகும்பொழுது, யோக சக்தியால் குழந்தைகளை உருவாக்க முடியாதா? அங்கே இராவணன் இருப்பதில்லை. எனவே, அங்கே எவ்வகையான விகாரங்களுக்கும்; இடமில்லை. இதனாலேயே கிருஷ்ணர் யோகேஸ்வரர் (யோகத்தின் பிரபு) என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் முற்றிலும் விகாரமற்றவர். யோகிகள் ஒருபொழுதும் இந்திரிய சுகத்தில் (போகி) ஈடுபடமாட்டார்கள். அவர்கள் இந்திரிய சுகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால், அவர்களால் யோகம் செய்ய முடியாது. நங்கள் இப்பொழுது யோகம் கற்கிறீர்கள். இந்திரிய சுகத்தில் ஈடுபடுபவர்களாகவும், விகாரத்தில் ஈடுபடுபவர்களாகவும் ஆகுவதால் உங்களால் யோகம் செய்ய முடியாதுள்ளது. குழந்தைகளாகிய நங்கள் தந்தை, ஆசிரியர், குரு மூவரினதும் ஆஸ்தியைப்; பெறுகின்றீர்கள். சற்குரு அனைவரையும் தன்னுடன் திரும்ப அழைத்துச் செல்கிறார். எவ்வாறாயினும், அவர் அனைவரையும் திரும்ப அழைத்துச் செல்வார். ஆனால் நங்களே அவரின் கழுத்தின் மாலையாகுவீர்கள். மணவாட்டிகள் அனைவரையும் மணவாளன் அழைத்துச் செல்வார். முதலில் மணவாளன் செல்வார். பின்னால், சூரிய வம்சத்தினரும் சந்திர வம்சத்தினரும் தொடர்ந்து செல்வார்கள். அதன் பின்னர் இஸ்லாமியர்களின், ஊர்வலமோ அல்லது குலமோ அவர்களைத் தொடர்ந்து செல்லும். அதனைத் தொடர்ந்து பௌத்த சமயத்தினர் செல்வார்கள். சகல ஆத்மாக்களும் தத்தமது பிரிவுகளில் சென்று அமர வேண்டும். ஆத்மா ஒரு நட்சத்திரமாவார். இவ்விடயங்கள் மிக நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். பாக்கியசாலிகள் மாத்திரமே இவற்றைக் கிரகித்து ஏனையோருக்கும் விளங்கப்படுத்துவார்கள். அதன்பின்னர் அவர்கள் புகழ்ந்து எழுதுகின்றார்கள்: இன்னார் எனக்கு விளங்கப்படுத்தியதால், எனது புத்தி முற்றாகத் திறந்துகொண்டது. அவர் எனக்கு வாழ்க்கைத் தானமளித்தார். பின்னர் அவர்கள் அவர்மீது அன்பை வளர்த்துக்கொள்கின்றார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் அவரையே நினைவுசெய்கின்றனர், பின்னர் அவர்கள் அவரிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். முகவர் நினைவு செய்யப்படுவதில்லை. முகவர் தனது தொழிலைச் செய்து முடித்தால் அவ்வளவே! அதன் பின்னர் மணவாட்டி மணவாளனையே நினைவு செய்கின்றார். பிரம்மாவும் ஒரு முகவரே. சிவபாபாவே நினைவுசெய்யப்பட வேண்டும். இந்த முகவரும் ஒரேயொருவரையே நினைவுசெய்கிறார். தூய்மையற்ற இவருக்கு எவ்விதப் புகழும் இல்லை. அவர் முதலில் இவரில் பிரவேசித்து, இவரைத் தூய்மையாக்கினார். ஒருவர் தூய்மையற்றவர், மற்றவர் தூய்மையானவர். சூட்சும உலகில் உள்ள பிரம்மா தூய்மையானவர். அவரின் முகமும் காட்டப்பட வேண்டும். இந்த விளக்கம் மூண்டும் மூண்டும் கொடுக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், ஒருவர் வந்து, தந்தைக்குரியவராகி, “பாபா, நான் இப்பொழுது உங்களுக்குரியவன், எனது தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் நங்களே” எனக் கூறும்போதே, தந்தையும் “நானும் உங்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்” எனக் கூறுவார். எவ்வாறாயினும் நங்கள் எனது கௌரவத்தை இழக்கச்செய்யக்கூடாது என்பதை நினைவில் வைத்திருங்கள். எனக்குரியவர் ஆகிய பின்னர் விகாரத்தில் ஈடுபடாதீர்கள்! உண்மையில், இந்நேரத்தில் அனைவருமே நரகவாசிகள் ஆவார்கள். அவர்கள் சுவர்க்கத்தை நினைவுசெய்கின்றனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர்: இன்னார் சுவர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார். ஓ! ஆனால் சுவர்க்கம் எங்குள்ளது? அவர் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டாராயின், அவரை ஏன் இங்கே உணவை உண்பதற்கு அழைக்கின்றீர்கள்? தூய்மையற்ற உலகில் தூய்மையற்ற பிராமணப் புரோகிதர்களுக்கு அவர்கள் உணவளிக்கின்றார்கள். தூய்மையானவர்கள் எவருமே இல்லை. எவ்வாறாயினும், இந்தச் சிறிய விடயத்தைக் கூட எவராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. அச்சா. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பார்த்தாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாரம்சம்:

1. உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற முகவர் மீது அன்பு கொண்டிருக்காதீர்கள், சிவபாபாவை மாத்திரமே நினைவுசெய்யுங்கள். அந்த ஒரேயொருவரே உங்களுக்கு வாழ்க்கைத் தானத்தை வழங்குகின்றார்.
2. இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தை உங்கள் புத்தியில் வைத்திருந்து, எல்லையற்ற சந்தோஷத்தைப் பேணுங்கள். சரூர உணர்வைத் துறந்து, சரூரமற்றிருப்பதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நங்கள் தூய்மையின் அத்திவாரத்தைப் பலப்படுத்துவதன் மூலம் அதீந்திரிய சுகத்தை அனுபவம் செய்து முழுமையாகவும் சம்பூரணமாகவும் ஆகுவீர்களாக. பிராமண வாழ்க்கையின் அத்திவாரம் தூய்மையாகும். இந்த அத்திவாரம் பலமாக இருக்கும்போது, உங்களால் முழுமையான சந்தோஷத்தையும், அமைதியையும் அனுபவம் செய்ய முடியும். நங்கள் அதீந்திரிய சுகத்தையும், இனிய மௌனத்தையும் அந்தளவிற்கு அனுபவம் செய்யாவிடின், உங்கள் தூய்மையின் அத்திவாரம் நிச்சயமாகப் பலவீனமாக உள்ளது. இந்தச் சத்தியத்தைச் செய்வது சிறிய விடயமல்ல. தூய்மையின் சத்தியத்தைச் செய்யும் ஆத்மாக்களுக்கு, பார்த்தா இதயபூர்வமாக வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன், ஆசுவாதங்களையும் வழங்குகின்றார். இந்தச் சத்தியத்தினூடாக முழுமையாகவும் சம்பூரணமாகவும் ஆகுவதற்கான ஆசுவாதங்களைப் பெறுவதற்கு, வண்ண எண்ணம், பார்வை, வார்த்தை, செயல் என்பனவற்றுக்கு முற்றுப்புள்ளி இட்டு, மாற்றமடையுங்கள்.

சுலோகம்: சதா ஒரேயொருவரின் அன்பில் ஆழ்ந்திருப்பதென்பது ஏகாந்தத்தில் இருப்பதாகும்.

---ஓம் சாந்தி---